

La bruixa dels temps.

Un relat de: [Persona](#)

M'agrada la bruixa que riu amb el cor.
M'agrada el seu nas, i la berruga
que mou.

Ales amples que volen, a bous i barrets.
Cintes brutes d'aspecte que netes en son.

Escombres guerreres i culleres de brou.
De sopes calentes, que deixen content.
Amor de vellesa, d'una estètica sàvia.
D'una tendre lletgesa, que per encís
i destresa, la llarga experiència en saben
transmetre.

Feminització. És la terra mes vella
del món.

Esperit, llibert. De tota lleugeresa,
amor i no guerra. De la mes fonda
terra. Del fosc de la foguera, sorgeix
la flama i el fum. De la mes viva flama
que cremant tot no crema; engendra!
...tot el que viu.

...I vola amb l'escombra, de les pors
i les ombres, al nucli llunyà a on tota
llum és.

Experiència materna de tot el que és.